Maandag 6 Maart 1944

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

61ste Jaargang No. 4149

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 2.00 per maand [Aruba ƒ 2.50] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Zjukov leidt nieuw offensief

Meer dan 500 plaatsen veroverd aan le Oekriane front.

Felle strijd op Los Negros in de Admiraliteitsgroep

OVERZICHT VAN HET NIEUWS.

Premier Stalin heeft in een dagorder bekendgemaakt, dat de troepen van het 1e Oekraïne-front een groot offensief hebben geopend langs een front van 200 kilometer in de Oekraïne. Meer dan 500 plaatsen werden reeds veroverd. 3 Duitse tank-divisies en 5 divisies infanterie werden verslagen. Tot de plaatsen, welke veroverd werden, behoren Izyaslavl, op 20 kilometer ten Zuid-Westen van Sjepetovka, en Yampol, op 65 kilometer ten Zuid-Westen van Sjepetovka en op 6 kilometer ten Oosten van de Poolse grens van 1939. Stalin zeide ook, dat de Russen vechten op de toegangswegen naar Volochiisk, een grote spoorwegstad aan de Odessa-Lwow spoorlijn, de enige overgebleven aanvoerlijn voor de troepen van Von Mannstein in de Dnjepr-bocht. Het nieuwe offensief wordt geleid door Maarschalk Gregorius Zjukov. Hij verving Generaal Nikolai Vatutin, die ziek is.

De Duitsers leden talrijke verliezen bij dit nieuwe Russische offensief. Intussen duurt de strijd om de stad Pskov onverminderd voort. De dooi hindert evenwel de Russische opmars. Ook om Narva waar de Duitsers practisch ingesloten zijn, wordt hard gevochten. In het Zuiden van het Russische front worden de buitenste defensies van Nikolaev en Kherson aangevallen.

Italië.

Niettegenstaande de hoge zeeën, de vijandelijke luchtaanvallen en beschietingen wordt het lossingswerk op het strandhoofd van Anzio voortgezet. Een Britse kruiser kwam de troepen op het land steun bieden met negen aanvallen op vijandelijke kanonstellingen en troepenconcentraties. De resultaten waren uiterst doeltreffend. Een vijandelijke aanval in het gebied van Cisterna werd afgeslagen.

De patrouilles waren in succesrijke gevechten gewikkeld.

Op een punt omsingelden en vernielden de Geallieerde troepen op het strandhoofd een vooruitgeschoven Duitse afdeling. Aan het hoofdfront van het 5e en 8e leger worden de patrouille-activiteiten voortgezet. De lucht-activiteit werd beperkt door het slechte weer, doch de scheepvaart voor de Westkust van Italië en te Civitanova werden aangevallen. Porto San Stefano werd gebombardeerd door middelzware vliegtuigen. Gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers waren actief boven het gevechtsgebied.

Luchtfront.

Zaterdag hebben Noordamerikaanse zware bommenwerpers hun eerste bombardement op Berlijn uitgevoerd. Andere doelen in het Oosten van Duitsland werden eveneens aangevallen. In de nacht van Zaterdag op Zondag vielen Mosquito's van het Britse Bommenwerperscommando doelen in Berlijn en het Westen van Duitsland aan. Er werden ook mijnen gelegd in de vijandelijke wateren. Zondagmorgen waren het de doelen in Noord-Frankrijk, die aan de beurt waren. De aanval werd gedaan door Noordamerikaanse middelzware bommenwerpers, geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen. In de loop van de dag werden ook doelen in Zuid-Frankrijk door zware bommenwerpers aangevallen.

In de afgelopen nacht werden doelen in het Westen van Duitsland aangevallen door Britse Mosquito's. En hedenmorgen verdwenen de radio's van Hilversum, Bremen en Friesland uit de aether, waaruit wordt opgemaakt, dat het lucht-offensief der Geallieerden tegen Duitsland wordt voortgezet.

Balkan.

De Duitsers hebben een nieuw groot offensief ingezet tegen de Partijgenoten van Tito in Joegoslavië, volgens den correspondent van het Turkse nieuwsblad „Aksham" in Boedapest. Hevige gevechten zouden gaande zijn langs de rivieren Sava en Drava waarbij de Duitsers een elitegarde divisie en de Prinz Eugen divisie gebruiken in een poging de bedreiging der guerrillero's voor hun verbindingslinies op te ruimen.

Door de radio van Sofia werd gezegd, dat officiële Bulgaarse kringen de berichten ontkend hebben, volgens welke Bulgarije een uitweg uit de oorlog zou zoeken.

In Turkije hebben twee nieuwsbladen te [illegible] de indruk gegeven, dat een nieuwe Turkse verstandhouding met Groot Britannië nog mogelijk is, niettegenstaande de bekendmaking, dat de verschepingen van leen-pacht materiaal uit Engeland en de Verenigde Staten zijn stopgezet. „De politiek der democratie is onze politiek", zeide het blad „Vatan". „Indien de Geallieerden iets in de Balkan zouden ondernemen zouden zij ons aan hun zijde vinden", zeide „Tanin". Het is niet waar dat de Geallieerden niets in de Balkan kunnen doen omdat wij ons niet willen bewegen. De waarheid is, dat wij niet willen optrekken omdat de Geallieerden niet in de Balkan wensen te landen".

De onderbreking der Brits-Turkse militaire besprekingen werd op 10 Februari bekend gemaakt. Tanin zeide, dat de vliegers en technici, die door de Britse en Noordamerikaanse legers naar Turkije gezonden werden, voorbereidingen treffen om te vertrekken. De radio van Marokko zeide te hebben vernomen, dat spoedig een Turkse militaire missie naar Londen zal vertrekken.

Stille Oceaan.

Liberators van de 7e leger-luchtmacht en de marine-luchtmacht hebben Ponape en Kusaie in de Carolinen op 3 Maart aangevallen. De grondinstallaties te Ponape werden getroffen met 23 ton aan bommen; te Kusaie werden de opslagplaatsen in brand gezet. Verkenningsvliegtuigen van de marine alsook Liberators en Mitchells wierpen ongeveer 23 ton aan bommen op vier atollen in de Oostelijke keten van de Marshall-eilanden op dezelfde dag. Verschillende Noordamerikaanse vliegtuigen werden beschadigd door het afweervuur, doch alle keerden naar hun bases terug.

Op het eiland Los Negros in de Admiraliteitsgroep zijn Japanse tegenaanvallen door de Noordamerikaanse troepen afgeslagen. De Japanners leden grote verliezen. De aanvallen op Rabaul en de Japanse bases op de Noordkust van Nieuw Guinea werden voortgezet. Tokio heeft thans de Noordamerikaanse landing op Los Negros toegegeven.

Verre Oosten.

Zaterdag werden de overgebleven vijandelijke troepen ten Oosten van de Ngakyedaukpas in Birma verder op-[illegible] door de Geallieerde troepen. Men gelooft, dat nog een handjevol Japanners overgebleven is. Enkele Japanse colonnes werden op de weg van Maungdaw naar Buthidaung in een hinderlaag gelokt.

In de Kaledan-vallei veranderde de toestand zeer weinig. In de Tsjin-heuvels was het vijandelijke geschut in actie tegen de voorste Geallieerd stellingen in de nacht van 3 Maart. In de Hukwang-vallei hebben de Chinezen de gebieden van Taring Ga en Lamungzup Ga van den vijand gezuiverd. Een belangrijke hoeveelheid Japans materiaal werd in beslag genomen en er werden verschillende vijandelijke doden gevonden.

Geallieerde vliegtuigen viel verschillende doelen in Birma aan.

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NAPELS.

„Te land: Het weer beperkte de verrichtingen aan alle fronten. De Geallieerde strijdkrachten op het strandhoofd sloegen een kleine vijandelijke aanval af. Overigens waren de verrichtingen beperkt tot patrouille-activiteiten. De troepen van het 8e leger sloegen en vijandelijke aanval af in een plaatselijke actie.

De patrouillegevechten aan het hoofdfront van het 5e leger werden voortgezet.

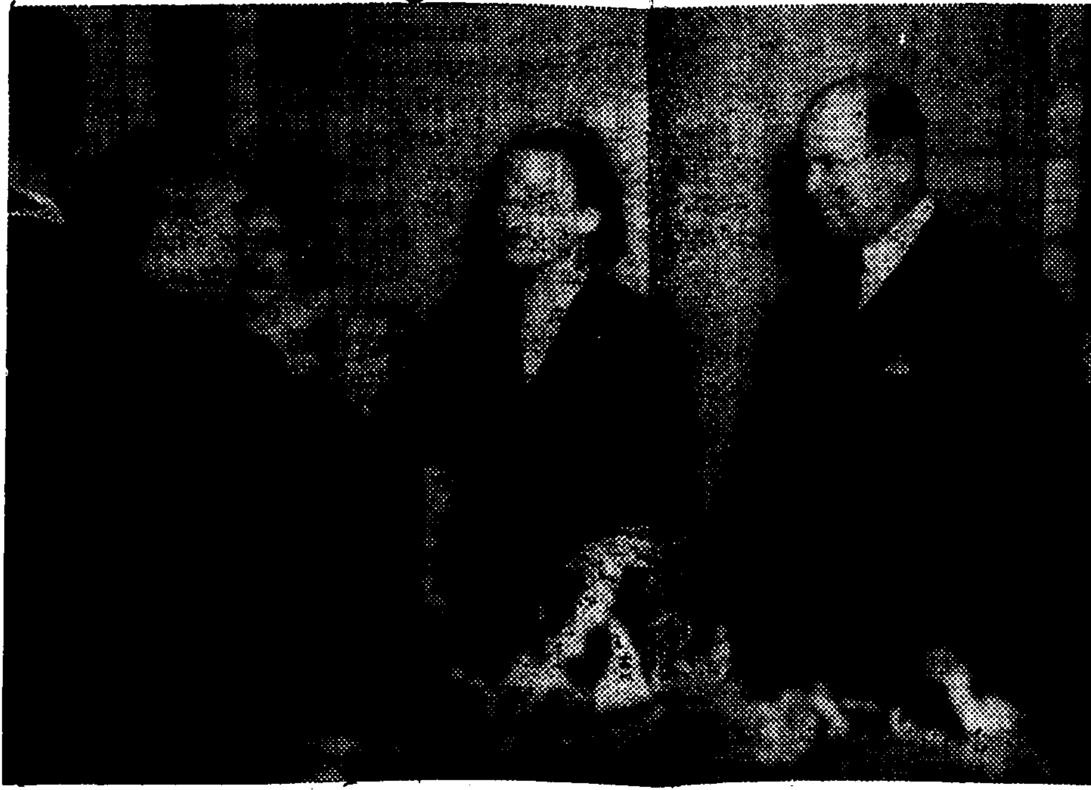
In de lucht: Voortdurende regen en laaghangende wolken hebben de verrichtingen gisteren grotendeels beperkt. Gevechtsbommenwerpers vielen evenwel de scheepvaart voor de Dalmatische kust en kanonstellingen aan het front van het 5e leger aan. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist. De leger-luchtmacht in het Middellandse Zeegebied voerde ongeveer 250 enkelvluchten uit. 4 Vijandelijke vliegtuigen werden gerapporteerd boven het gevechtsgebied." (Napels, (P) 6.3).

IN JOEGOSLAVIË.

Het Hoofdkwartier van Tito maakte bekend, dat hevige gevechten zijn ontstaan in Slovenië en Styrië nabij de Oostenrijkse grens waar de Duitsers een offensief geopend hebben tegen de Joegoslavische patriotten. Het communiqué voegde eraan toe, dat de Geallieerden Zagreb op 26 Februari hebben gebombardeerd en dat gevechten gaande zijn in de sector van Petrinja en Glina op 65 kilometer ten Zuid-Oosten van de Croatische hoofdstad.

GEEST VAN SAMENWERKING GEROEMD.

De Heer Hebert, lid van het Huis van Afgevaardigden van de Verenigde Staten, die onlangs hier was, heeft een conferentie gehad met Roosevelt en den president verslag uitbracht over de bases der Noordamerikanen in de Caraibische Zee; hij roemde den geest van samenwerking in Curaçao en Suriname en de manier waarop voor de Noordamerikaanse soldaten zorg wordt gedragen.

Hier ziet men Prinses Juliana en President Medina van Venezuela in het Paleis te Caracas.

Gezaghebber Isaac Wagemaker verwelkomt Prinses Juliana in het gebiedsdeel Aruba. Rechts op de achtergrond ziet men den K.L.M.-Directeur Dr. Dirk A. IJsselstijn.

Het nieuws van vandaag.

In een nieuw groot offensief onder leiding van Maarschalk Gregorius Zjukov hebben de Russische troepen van het 1e Oekraïne-front meer dan 500 plaatsen veroverd en de belangrijke spoorlijn van Odessa naar Lwow tot op korte afstand genaderd. In een dagorder heeft Maarschalk Stalin bekendgemaakt, dat 12 Duitse divisies werden verslagen. Op zijn minst 6000 nazies werden reeds gedood in de opmars, welke de Duitse linies doorbrak aan een front van 200 kilometer en tot een diepte van 50 kilometer. Het Duitse communiqué van gisteren gaf de doorbraak toe en Berlijn zeide, dat de Russen aanvallen met 12 tot 14 divisies voetvolk en 3 tankcorpsen — in totaal meer dan 200.000 man.

Ver in het Noorden waar de Russen een bruggehoofd sloegen over de rivier de Narova werden de Russische stellingen verbeterd. De toestand bij Pskov is niet geheel duidelijk maar er schijnt wel gevochten te worden. En in het Zuiden — tussen Krivoi Rog en Nikolaev — dringen de Russen ook op. Van Italië is niet veel te melden. Het weer beperkt er de verrichtingen, zowel op het land als in de lucht. Op het strandhoofd van Rome werd een kleine vijandelijke aanval afgeslagen. Ook aan het hoofdfront werd de vijand afgeslagen in plaatselijke gevechten.

Het lucht-offensief tegen Duitsland duurt voort, hoewel in de twee laatste nachten slechts Mosquito's van het Britse Bommenwerperscommando uittrokken. Overdag blijven de Noordamerikaanse bommenwerpers evenwel krachtig toeslaan. Vandaag schijnen zij wederom boven Duitsland te zijn gekomen, aangezien verschillende radio's op het Europese vasteland plotseling stil bleven.

Op het eiland Los Negros in de Admiraliteitsgroep gaat het warm toe. Het eiland is klein, maar er wordt fel gevochten en beide partijen werpen voortdurend versterkingen in de strijd.

De Japanners laten hun versterkingen aanrukken van het nabijliggende eiland Manus. De Noordamerikanen komen met transportschepen van niet nader genoemde bases. Reeds meer dan 3000 Japanners vonden de dood in hopeloze pogingen om het vliegveld Momote te heroveren. De Noordamerikaanse verliezen waren gering. De bombardementen op Rabaul en andere vijandelijke bases werden intussen voortgezet op steeds grotere schaal en voor de Japanners zit het er heus niet leuk uit in dit gebied.

Prinses Juliana op St. Maarten.

Bezoek aan het Franse gedeelte.

Velen van Saba en St. Eustatius mede aanwezig

door

MR. EDUARD M. ELIAS.

Philipsburg op Zondag. Een klein wit geval tussen groene bergen. Een lange straat. En nog een lange straat. En een diepe stilte. De klok van het houten katholieke kerkje klept voor de mis. Er gaan wat schuchtere mensen. Twee witte nonnen met zwarte parasols. Vogels kwetteren in de bomen. Bloemen geuren. Op een balcon een oude heer in zijn schommelstoel met een pijpje.

Overal vlaggen en versieringen. Spandoeken met „Leve de Prinses" — „Welcome Juliana" — „Long live our Princess".

De klok van het Methodisten kerkje gaat óók al kleppen. En meer mensen in de hoofdstraat. Wel dertig, goed geteld. De zee en haar branding. Wuivende palmen.

En de rust. Dorpse rust. Heerlijke rust.

Na een gróte dag.

Enige uren geleden is Prinses Juliana vertrokken. Dat vertrek, om 7 uur Bovenwindse tijd — dat is half zeven op zijn Willemstads — was één van de ontroerendste dingen die een mens in zijn mensenleven kan meemaken: het brede vliegveld langs de zee — dat van vandaag af „Prinses Juliana vliegveld" heet — de autoriteiten, de kleine militaire erewacht, en een grote groep toeschouwers. Wanneer de Prinses een prachtig geschenk van Sabaans kantwerk heeft ontvangen namens de drie eilanden door Mevrouw van Meerten en drie kinderen — voor ieder eiland één — drukt zij elkeen de hand. Den Gouverneur en den Gezaghebber al heel lang. Er is hier geen muziek. Maar Dr. Kasteel begint het Wilhelmus te zingen. Aarzelend en ijl zingt iedereen het mee. Die aarzeling komt van de ontroering. Omdat dit nu het afscheid is van Nederlandse grond. Niemand die niet iets droefs in zijn hart voelt. En niemand die niet wat vochtigs in de ogen heeft.

Daar verlaat de Meeuw Sint Maarten. Iedereen wuift. En de Prinses wuift terug.

Het was een prachtig laatste bedrijf van een zeer abel spel: Juliana's bezoek aan het Staatsdeel Curaçao met als sluitstuk de ontroerende ontvangst op lief Sint Maarten.

* * *

Het was een kort bezoek. Maar het zal ieder die het meemaakte blijven heugen.

De aankomst Zaterdagmiddag om 15 uur bood het bekend tafereel. Met de militaire erewacht. De notabelen van het eiland: de landraden, de dominee, de pastoor, de ontvanger, de dokter en anderen. De ondergezaghebbers van Sint Eustatius (de heer Voges) en van Saba (de heer Huith) waren er ook. En vooraan stond Gezaghebber Piet van Leeuwen, met Jonkheer Boreel die meegevlogen was met Schout bij Nacht Chandlers vertegenwoordiger: Luitenant ter Zee tweede klasse Edgington.

De mensen juichten niet toen de Prinses voet op Sint Maarten zette. Maar zij waren diep — eerbiedig. Zij stonden heel stil. De mannen met hun hoed in de hand. De vrouwen met een lichte nijging voor de Koninklijke Bezoekster. Mensen van een stil eiland juichen niet gemakkelijk. Maar aan hun wezen ervoer men hun eerbied en hun blijdschap.

Want zó blij had Sint Maarten zich tot dit bezoek voorbereid.

Op de hele lange weg van het vliegveld-aan-de-zee naar het stadje-op-de landtong woeien vlaggen aan alle huizen. En er waren mooie spandoeken. En een enkele ereboog. Welkomst-groeten in goede woorden.

Een prachtige weg met de diepblauwe zee onder rechts en groene heuvels aan de kimmen en veel bloemen en aardige huizen. Koeien en paarden. Met jong voorjaarsgedierte er al bij. Een blijde verrassing is dit Sint Maarten voor wie het het eerst ziet.

Hoge heren waren met de Prinses meegekomen van het hoofdeiland: de Gouverneur, de Procureur-Generaal, Majoor Venema, Statenlid William Rufus Plantz, Dr. IJsselstijn en anderen.

Zo reed de stoet van auto's — alle auto's van Nederlands Sint Maarten — het stadje binnen. Achter hobbelden twee versierde vrachtauto's met de mensen die Juliana op het vliegveld hadden begroet en de eerbiedig hadden geluisterd toen de kinderen van Simpson Bay en Koolbaai Haar daar twee strofen van het Wilhelmus hadden toegezongen.

Nu zou het de beurt worden voor de jeugd van Philipsburg — dat drie scholen heeft — die klaar stond voor de Pasang grahan. Niet alleen de kinderen van Philipsburg. Maar er waren hele deputaties van Sabaanse en de Statiaanse schooljeugd óók, die expresselijk waren komen omvaren. Eerst hield de Prinses nog even stil voor het Saint Rose Hospitaal waar nonnen Haar mooie bloemen aan boden. Het tweede bloemstuk, want bij het welkom had een dochtertje van landraad Petersen óók reeds een garve aangeboden. Vader Petersen had trots toegekeken op het vliegveld. Hij stond daar met andere landraden: twee van Sint Maarten, twee van Sint Eustatius en één van Saba.

Vóór de Pasang grahan daar stond de jeugd. Een klein golvend binnenmeer van wit en oranje. Met prachtige wapenschilden van alle Nederlandse provincies en groot-geschilderde spreuken: „Sint Maartens jeugd is nu verheugd" — „Long live the Princess" — „Oranje Boven". — „Leve de Koningin". Toen het hele gezelschap op het vóórterras stond, kwamen eerst vijf meisjes, keurig in wit en oranje met witte handschoenen aan, geschenken en bloemen aanbieden. Dan zet onderwijzer Vervuurt — een Surinamer — de eerste maten van het Wilhelmus in en de zingende jeugd der Bovenwinden neemt het lied over. Nog een expressielijk vervaardigd lied „Welkom Neerlands Edele Prinses" en het vrolijke „Wees gegroet met jubeltonen". — Prinses Juliana is werkelijk ontroerd.

De gedachte moet haar bezielen dat het hier een klein eilandje is, een afgelegen stukje Nederland en dat ook hier de mensen als overal, liefde voor oranje in het hart dragen. Een mooie gedachte, maar in deze tijd een beetje weemoedig-makend is.

Onderwijzer - dirigent Vervuurt wordt wel bedankt en Zuster Dorothea ook met een handdruk en wat vriendelijke woorden. En met luide stem dankt dan de Prinses heel Sint Maarten en Saba en St. Eustatius: „Dit zal ik nooit vergeten. Altijd zal ik aan de Bovenwinden denken om die prachtige ontvangst vandaag, maar ook omdat ik, na mijn vertrek uit Nederland in Mei 1940 hier voor het eerst weer — van de lucht uit — de Nederlandse vlag zag wapperen, toen ik, op weg naar Suriname, over deze kleine Nederlandse eilanden vloog".

Dan treedt Gezaghebber Piet van Leeuwen naar voren, die zegt:

Het onderschrift, dat deze foto — geleverd door een Zweeds nieuwsagentschap — vergezeld gaat, zegt, dat zij de „vernielde Technische Hogeschool" te Helsinki toont, na een der laatste Russische bombardementen op de Finse hoofdstad.

Koninklijke Hoogheid:

Onze gevoelens van dankbaarheid jegens Uwe Koninklijke Hoogheid voor de grote eer die Zij ons heeft aangedaan door heden dit klein stuk Nederlands grondgebied met een bezoek te vereren, zijn niet te beschrijven of in woorden om te zetten. In naam van de bevolking van St. Maarten, St. Eustatius en Saba heet ik U eerbiedig welkom.

Van het ogenblik af, dat de blijde tijding van Haar komst hier bekend werd, hebben wij ons opgemaakt om Uwe Koninklijke Hoogheid, een Dochter van het Huis van Oranje, op dit stukje van het Staatsdeel, naar ons beste vermogen en met de ons ten dienste staande middelen te ontvangen, teneinde aan Uwe Koninklijke Hoogheid getuigenis af te leggen van onze trouw en verknochtheid aan het Koninklijk Huis.

Wij prijzen ons heel gelukkig dit te kunnen doen op dit eiland, hetwelk, zoals Uwe Koninklijke Hoogheid ongetwijfeld bekend is, **het dichtstbij tot Nederland gelegen Nederlands grondgebied is.**

Vanzelfsprekend gaan onze gedachten op dit ogenblik uit naar Uwe Koninklijke Moeder, onze geëerbiedigde Koningin, die, als gevolg van de verraderlijke inval en bezetting van het Moederland, zich ver van Haar land en Haar volk bevindt, alwaar zij onvermoeid en met onverflauwde geestdrift werkt aan de bevrijding van ons geliefd Nederland en het Nederlandse volk, dat thans onder het juk van den barbaarsen overweldiger gebukt gaat.

Hebben wij kommervolle en smartelijke jaren achter de rug, thans wijst alles er op dat de uiteindelijke overwinning in zicht is en bidden wij den Goeden God dat de tijd niet ver zal zijn waarop de Koninklijke Familie in een Bevrijd Nederland Haar intrede zal doen en zich wederom temidden van het Nederlandse volk zal bevinden.

De zeer spannende tijden welke wij medemaken hebben ons echter niet kunnen belemmeren deze dag tot een Feestdag te maken, een Feestdag welke in de geschiedenis zal worden geboekstaafd als de grootste dag welke Sint Maarten en zijn bevolking is te beurt gevallen.

Wij hopen van ganser harte dat de helaas korte tijd welke Uwe Koninklijke Hoogheid op dit eiland zal vertoeven Haar aangenaam mogen zijn en bieden Haar nederig onze verontschuldigingen aan voor tekortkomingen welke zich, als gevolg van plaatselijke toestanden, mochten voordoen.

Het vliegveld op Simpson baai, waarop Uwe Koninklijke Hoogheid vanmiddag geland is, is dezer dagen geheel gereed gekomen en is alzo door dit hoog bezoek ingewijd. Als blijvende herinnering aan deze voor St. Maarten zo grote dag moge ik Uwe Koninklijke Hoogheid eerbiedig verzoeken Haar toestemming te willen verlenen dat dit vliegveld de naam zal mogen dragen van „Prinses Juliana vliegveld".

Ik moge besluiten met Uwe Koninklijke Hoogheid nogmaals de grote dank van de bevolking van de Bovenwindse Eilanden over te brengen voor de grote eer ons aangedaan door dit onvergetelijk bezoek en Haar, wanneer het ogenblik van vertrek zal zijn aangebroken, een eerbiedig „Goede Reis" toe te wensen.

Wij spreken de hoop uit dat Uwe Koninklijke Hoogheid binnenkort een andere reis zal mogen ondernemen, met Uwe Koninklijke Moeder, Uw Gemaal en de Prinsesjes, en wel met bestemming naar **herrezen Nederland.**

Leve de Prinses!! Hiep, hiep, hoera.

En dan spreekt Statenlid William Rufus Plantz:

Koninklijke Hoogheid,

Groot is de eer die dit kleinste onderdeel van het Koninkrijk te beurt valt. Hoogheid St. Maarten is trots en gelukkig Uwe Hoogheid te mogen begroeten. Voor de tweede maal betreedt een lid van het Doorluchtig Huis van Oranje St. Maarten.

In 1835 bezocht Prins Frederik Hendrik ons eiland en nog altijd staat en bloeit de boom waarin Hij zijn **naam gekerfd heeft te Cul de Sac.** Vele geslachten hebben dit levende blijk van de altijd levendige belangstelling van het Koninklijk Huis voor de Bovenwindse eilanden, met liefde zien groeien en bloeien.

Spreekwoordelijk is de liefde van de trouwe bewoners onzer eilanden voor de regerende Vorsten van het Huis van Oranje, voor Hare Majesteit onze geliefde Koningin.

Nu zijt gij Koninklijke Hoogheid in ons midden. Wij hebben Uw tocht gevolgd. Wij hebben met spanning uitgekeken naar Uw komst. Vol ontroering begroeten wij Uwe Hoogheid in ons midden.

Gaarne hadden wij ook Prins Bernhard, de kleine Prinsesjes, Beatrix Irene en Margriet gezien, maar wij begrijpen dat onze wens niet vervuld kan worden.

Namens de gehele bevolking van onze Bovenwindse eilanden dank ik U voor Uw komst. Aan U breng ik ook de dank over van de aan het Huis van Oranje zo aanhankelijk bewoners van deze verafgelegen kleine landen voor de grote belangstelling en de hulp, die zij altijd van Hare Majesteit Koningin Wilhelmina hebben ontvangen.

Tegenover de grote praestaties van de grote delen van het Koninkrijk kunnen wij van deze kleine eilanden slechts stellen onze grote liefde voor het Huis van Oranje kunnen wij slechts betuigen van onze dankbaarheid en bidden, dat U, Prins Bernhard, de kleine Prinsesjes met Onze Koningin spoedig verenigd mogen zijn en dat God U moge beschermen en spoedig veilig terugvoeren naar het bevrijde Nederland.

Het gezelschap gaat naar binnen en de receptie kan beginnen. Vijf en zeventig Sint Maartenaren komen hier opwachting maken. De burgemeester van Marigot, de heer Fleming, is, getooid met zijn ambtslint dwars over de borst, een der eersten.

De Prinses gaat in een kleine autorondrit wat van het eiland zien. De bossen en de baaien — een klein Nederlands oorlogsschip ligt in het diepe blauw (zijn matrozen vormden in Philipsburg voor de Pasang grahan een erewacht) — vriendelijke huizen met groetende vlaggen — geurende bloemen — palmen en de zee — eenvoudige mensen — de ruisende branding en de windende weg. Zij geniet, de Prinses: „ik zou hier graag nog eens terugkomen".

Na het tochtje wordt in zee, achter de Pasang grahan, gezwommen en verfrist, vol levensvreugde komt de Prinses aan tafel.

Dáár had Gezaghebber Van Leeuwen prachtig voor gezorgd. De Spaanse kok van Marigots Franse hotelletje had een waar prinselijk maal bereid: voor gerechten en soep, heerlijk bereide kreeft, gevogelte met een keur van groenten, salade, appelmoes, een vruchtengelei met slagroom, taart, koffie. Het werd alles keurig opgediend door Javaanse matroosjes onder leiding van den man Karelse aan een wit-en-oranje tafel die geurde van de bloemen.

De Prinses gevoelde zich kennelijk verheugd. Zij zag er in haar zeegroen avondtoilet fris en jolig en opgewekt uit. Praatte met den Gouverneur, den Gezaghebber, den Heer Plantz en al wie in haar nabijheid zaten. De mannen, die dit maal hadden voorbereid Gezaghebber van Leeuwen, geneesheer Tsjon Sie Fat, luitenant ter Zee Rosier — hadden eer van hun werk.

Enkele vriendelijke, korte tafelredes werden afgestoken door Zijne Excellentie den Gouverneur, door luitenant ter Zee Edgington en door Maire Fleming, die mooi Frans spreekt. Het was: hulde aan de lieve Prinses en aan Haar Koninklijke Moeder, het was de goede vriendschap tussen de Verenigde Staten en Nederland en de goede nabuurschap van Nederlands en Frans Sint Maarten, welke scheiding alléén maar door een brede taamrinde-boom wordt getraceerd.

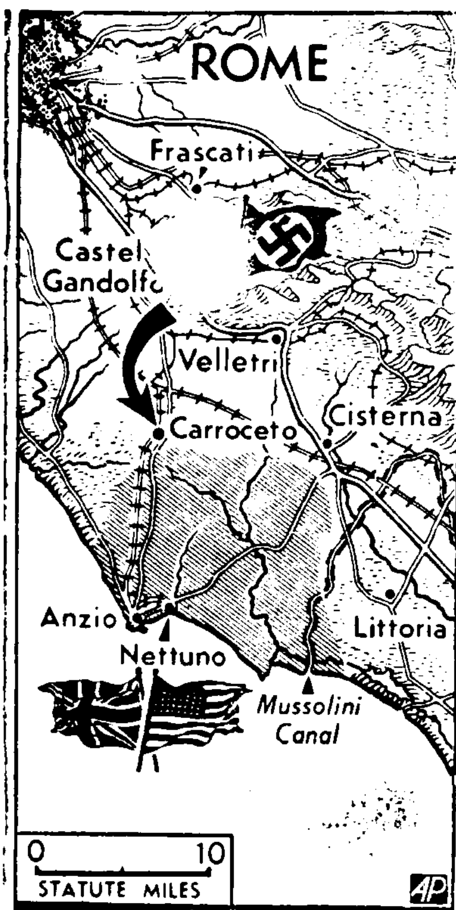
Prinses Juliana dankte met enkele goede woorden. Na de maaltijd was het feest voor Sint Maarten geëindigd. Het was ongeveer tien uur. Het stadje sliep. Er was stilte en koelte. Enkele lichtdecoraties kleurden — aan het huis van den dokter, aan het convent in de lichte vóórnacht.

En de volgende morgen was het afscheid, waarmede dit relaas aanving. Een afscheid van Curaçao, van vrij Nederland, dat diep ontroerde.

Schone dagen waren tot hun eind gekomen. Sint Maarten droeg tot deze schoonheid het **zijne bij.**

Nu is het Zondag in Philipsburg.

De mensen komen uit de kerk. En de oude heer aan de overkant wiegelt in zijn schommelstoel en stopt een vers pijpje.

Het Geallieerde bruggehoofd ten Zuiden van Rome is hecht in Geallieerde handen nadat men felle Duitse aanvallen heeft afgeslagen. Bij Carroceto, dat thans in Duitse handen is, was de strijd het hevigst.

BUITENLAND.

DE STRIJD OP LOS NEGROS.

Steeds meer Noordamerikaanse troepen en voorraden worden aan land gezet op het eiland Los Negros in de Admiraliteitsgroep, terwijl er aanwijzingen zijn, dat de Japanners een nieuwe krachtige poging doen om het vliegveld Momote te heroveren.

Generaal Douglas MacArthur zeide, dat de uitroeiïng van den vijand op het eiland gaande is en dat voortdurend meer voorraden en versterkingen voor de 1e divisie cavalerie aan land worden gezet.

Men zegt, dat de vijand ook zijn strijdkrachten versterkt na Zaterdag een grote nederlaag geleden te hebben. Er zijn tekenen, dat Japanse troepen in Oostelijke richting verplaatst worden van het garnizoen te Lorengau op het eiland Manus, dat vlak ten Westen van Los Negros ligt. Hierdoor werd de mening gevormd dat een nieuwe slag in de maak is. Sporadische gevechten laaiden op toen de Noordamerikanen stieten op vijandelijke groepen na de felle strijd van Vrijdagnacht en Zaterdag **toen de Japanners** herhaalde pogingen deden tot herovering van het vliegveld Momote zonder de Noordamerikaanse linie te doen buigen.

In deze grootse poging tot herneming van het vliegveld, dat zo gemakkelijk in Noordamerikaanse handen viel bij de landing op 29 Februari, lieten de Japanners meer dan 700 doden liggen, zo zeide MacArthur. 3000 Japanners zijn gedood of gewond sedert de landing. De Noordamerikaanse verliezen tot Zondag bedragen 61 doden en 244 gewonden.

Geallieerde vliegtuigen bombardeerden de Japanse installaties ten Westen van Momote zonder tegenstand te ondervinden van vijandelijke vliegtuigen. Noordamerikaanse torpedojagers beschoten de eilandjes aan de ingang van de Headler-haven te Lorengau en vernielden hierbij vijandelijke kanonstellingen. Meer dan honderd bommenwerpers van het leger en de marine uit de Salomonseilanden troffen Rabaul op Nieuw Britannië Zaterdag met 164 ton aan springstoffen. De aanval werd geconcentreerd op de waterkant van Rabaul. De omvang van de schade kon niet worden vastgesteld vanwege de wolken. Er stegen geen vijandelijke jagers op. Bij een latere vlucht van Hellcat en Corsair gevechtsvliegtuigen van de marine over Rabaul op Zaterdag ondervond men verzet van 8 Japanse vliegtuigen. Het was de eerste maal sedert 17 Februari dat Japanse vliegtuigen weerstand boden aan de Geallieerde aanvallen op dit doel. Een vijandelijke vliegtuig werd neergeschoten en vermoedelijk nog een ander. 14 Schuiten en kleine vaartuigen in de haven werden vernield of beschadigd.

Noordamerikaanse patrouilles rukken voort door de met regen doordrenkte wildernissen ten Westen van Saidor op de Noordkust van Nieuw Guinea in de richting van de belangrijke Japanse basis Madang. De luchtmacht viel Hollandia op de Noordkust van Nieuw Guinea aan met 34 ton bommen. Wewak op dezelfde kust werd getroffen door 88 ton bommen. Op het vliegveld werden 16 vliegtuigen vernield. 3 Vijandelijke bommenwerpers en 1 gevechtsvliegtuig werd vernield door Geallieerde vliegtuigen, die Atape en de Hansa-baai aanvielen. Duikbommenwerpers wierpen 30 ton springstoffen op de vijandelijke stellingen te Mindiri nabij Saidor. (Geallieerd Hoofdkwartier in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, (AP) 6.3).

STAAT VAN BELEG IN CROATISCHE STEDEN.

Hongaarse berichten, welke door de Zweedse pers ontvangen werden, deelden mede, dat de staat van beleg is afgekondigd in Zagreb, Split, Mostar, Sibenik en andere Croatische steden, welke door de Geallieerden zijn gebombardeerd. (Stockholm, (AP)

LAATSTE NIEUWS.

— **In de afgelopen** nacht zijn tussen New York en Miami twee treinen gebotst waarbij 23 personen gewond werden — gelukkig niemand ernstig.

— **Het Zweedse** lijnschip „Gripsholm" is van Lissabon op weg naar de Verenigde Staten met 711 Noord- en Zuid-Amerikanen, die lange tijd geïnterneerd waren in Duitsland en de bezette landen van Europa.

— **Een communiqué** van Generaal Stillwell uit Tsjungking meldt, dat Noordamerikaanse Mitchells van de 14e luchtmacht, geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen, 30 tot 50 vijandelijke vliegtuigen in de lucht en op de grond vernield hebben in een aanval op het vliegveld Kingsjan in het Noordelijk deel van het eiland Hainan. Mitchells deden ook een aanval op het vliegveld Tsjangmai in het Noorden van Thailand. Hierbij werden 8 tweemotorige en 1 eenmotorig vliegtuig op de grond vernield.

— **Het DNB** gaf toe, dat de Russen de Duitse linies ten Noord-Westen van Zvenigorodka doorbroken hebben en dat de Sovjet-troepen ten Noorden van Sjepetovka verder voortrukken.

— **Het Geallieerde Hoofdkwartier in Italië verneemt, dat de Duitsers pogingen om de Geallieerden van het strandhoofd ten Zuiden van Rome te verdrijven hen in totaal ongeveer 24.000 man gekost hebben.**

— **Kringen** van het Departement van Buitenlandse Zaken in Montevideo deelden mede, dat de regering van Uruguay de beslissing ten aanzien van de Argentijnse situatie enkele dagen heeft uitgesteld. Tot nu toe heeft de Uruguese Ambassadeur in Buenos Aires, gelijk zijn Noordamerikaanse collega, zich afgehouden van enige handeling welke zou kunnen worden uitgelegd als een erkenning van het Farrell-regime.

— **Officieel wordt bekendgemaakt, dat Noordamerikaanse zware bommenwerpers heden bij daglicht Berlijn hebben aangevallen. De bommenwerpers werden begeleid door grote zwermen Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen. Ook wordt gemeld, dat bij de aanval van Zondag in totaal 27 Duitse vliegtuigen werden vernield.**

— **12.000 Mijnwerkers** staken in Monmoutshire (Engeland) als gevolg van een loondispuut. De toestand in de kolenvelden is hierdoor nog verergerd, aangezien de productie reeds verminderd was door de staking van duizenden anderen mijnwerkers.

Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling.

Het HOOFD van bovengenoemd Departement **maakt bekend,** dat op 15 Maart 1944 het schriftelijk gedeelte begint van de examens voor de diploma's als

STUURMAN bij de Groot Handelsvaart;

Eventueele gegadigden voor dit examen dienen zich zoo SPOEDIG MOGELIJK op te geven, liefst telefonisch, bij den Secretaris, Inspectie van het Onderwijs, Wilhelminaplein 2, telefoon 1130.

Indiening van de wettelijke vereischte papieren kan later volgen, doch uiterlijk op den eersten dag van het examen.

Willemstad, 3 Maart 1944.

Dr. W. J. GOSLINGA

CURAÇAO

PRINSESSEFILM VANAVOND.

De G.P.D heeft reeds hedenmorgen een korte film ontvangen van het bezoek van Prinses Juliana aan Caracas en hedenavond zal deze reeds vertoond worden in de plaatselijke bioscopen: In de voorstelling van 19 uur in Roxy, in die van 20 uur in Cinelandia en in die van 21 uur in West-End. Vermoedelijk zal deze film nog geduzoke van Prinses Juliana aan Caracas theaters worden vertoond.

PRINSES JULIANA IN MIAMI.

Prinses Juliana kwam Zondag te Miami aan, vanwaar zij weer vertrok naar New York na Haar reis door het staatsdeel Curaçao en Haar bezoek aan Venezuela. Zij glimlachte toen zij uitstapte en drukte Haar grote voldoening uit over Haar rondreis. De Prinses werd verwelkomd door Kolonel Charles G Mettler, die Haar de persoonlijke groeten overbracht van Mevrouw Roosevelt, die Zondagmorgen ook te Miami was aangekomen, doch zich nu in een ander gedeelte van de stad bevond. Ook de Nederlandse consul van der Stempel, Luitenant kolonel Earl Ricks en Luitenant kolonel Hornsby waren bij de aankomst aanwezig. Luitenant Kolonel Hornsby vergezelde Haar naar de trein, nadat zij het avondmaal in de Officiersclub van het vliegveld had gebruikt.

Op Haar reis van St. Maarten naar Miami stopte de Prinses gedurende twee uren te Ciudad Trujillo, hoofdstad van de Dominicaanse Republiek. Biezonderheden omtrent het verblijf der Prinses in deze stad hebben ons nog niet bereikt.

ONDERSCHEIDINGEN VOOR SCHOUT BIJ NACHT CHANDLER EN LT. EDGINGTON.

Bij gelegenheid van het bezoek van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana aan het Staatsdeel Curaçao heeft Hare Majesteit Koningin Wilhelmina den Schout bij Nacht Theodore E. Chandler benoemd tot Groot-Officier in de Orde van Oranje Nassau met zwaarden, terwijl benoemd werd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau de Luitenant der Noordamerikaanse Marine W. Edgington, adjudant van den Schout bij Nacht.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft aan beide Heren Vrijdag in tegenwoordigheid van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana, den Heer en Mevrouw Van Tets, Kolonel Jhr. W. Boreel, den Procureur-Generaal en Majoor Venema aan den Schout bij Nacht en diens adjudant mededeling gedaan van de verleende onderscheidingen, welke de waardering uitdrukken voor de geest van samenwerking en hulpvaardigheid, die voortdurend en niet in het minste bij het bezoek van onze Prinses allerwege van Noordamerikaanse zijde werd ondervonden.

PRINSES JULIANA DANKT VENEZOLAANSE VOLK.

De President van Venezuela heeft een telegram ontvangen van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana, waarin de bevolking van Venezuela bedankt wordt voor de „allerhartelijkste" ontvangst, die Haar bereid werd.

PARRAPEREZ OVER JULIANA'S BEZOEK.

De Venezolaanse minister van Buitenlandse Zaken, Parraperez, drukte Zaterdag jl. zijn grote voldoening uit, evenals die van de Venezolaanse bevolking over het bezoek van Prinses Juliana aan Venezuela. In een verklaring aan den biezonderen berichtgever van Aneta zei de Minister „Wij zijn zeer verheugd, dat de Prinses in staat is geweest naar hier toe te komen; wij zullen ons steeds de gratie en de vriendelijkheid herinneren, de eenvoud en de belangstelling, die zij in alles stelde en waarmede Zij ons aller harten heeft veroverd. Ik was zeer verheugd, dat mij de gelegenheid werd geboden om aan de Prinses te zeggen welke bewondering wij koesteren voor het Nederlandse volk en zijn prachtig verzet tegen den overweldiger. Wij kunnen niet zeggen dat met het bezoek van de Prinses een nieuwe bladzijde is begonnen in de geschiedenis van de betrekkingen tussen Nederland en Venezuela, want die zijn reeds sedert geruime tijd zeer hartelijk; wel kunnen wij zeggen, dat dit bezoek de vriendschap heeft versterkt tussen onze beide landen, die zoveel gemeenschappelijke belangen hebben, want zijn wij geen naaste buren? Ik zou de Nederlanders, die door de radio zullen horen over het bezoek van Prinses Juliana, willen zeggen, dat wij het ten zeerste op prijs stellen aldus vereerd te zijn met het bezoek van de waardige vertegenwoordigster van dit bewonderenswaardige land. Wij hadden graag gehad dat de Prinses langer had kunnen blijven, maar wij begrijpen ook de redenen, die dit onmogelijk maakten in de huidige omstandigheden. Wij drukken echter de hoop uit, dat wanneer de oorlog over is, Hare Koninklijke Hoogheid in staat zal zijn met Haar gemaal hier voor een langer oponthoud naar hier te komen." Gevraagd naar de bloemen, die zijn echtgenote aan de Prinses aanbood, zei de Minister, dat het de zeldzaamste orchideeën waren, die zij, met de hulp van enkele verzamelaars hadden kunnen bemachtigen.

GESCHENK VAN PRINSES JULIANA.

Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana heeft Zaterdag bij het afscheid nemen aan alle leden van de bemanningen der KLM die bij hoogstderzelver vluchten van Miami naar Curaçao, van hier naar Aruba, Bonaire en Caracas hebben dienst gedaan, een tweetal zilveren lucifersdoosjes geschonken, één voor het betrokken lid der bemanning en één voor hun echtgenote. Elk doosje is versierd met een kroon waaronder een J. Den Directeur van de KLM, Dr. Dirk A. IJsselstijn, schonk Hare Koninklijke Hoogheid een door haarzelf getekend portret. De Prinses drukte haar waardering uit om het werk, dat gedaan was en zeide in onze KLM steeds het volste vertrouwen te stellen.

ONZE HARTELIJKE DANK.

Nu de feestweek ten einde is en Hare Koninklijke Hoogheid ons staatsdeel heeft verlaten, willen wij onze bijzondere dank uitspreken allereerst aan Hare Koninklijke Hoogheid, die toen lang geleden Dagblad Amigoe di Curaçao het idee opperde om aangezien Hunne Koninklijke Hoogheden toch 'in de buurt' waren een bezoek aan West-Indië in te lassen, gehoor heeft gegeven aan dit plan. Zoals men zich herinnert heeft Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard bij Zijn bezoek hier te lande hieraan nog herinnerd. Wij menen de tolk van geheel ons volk, van alle eilanden te zijn, wanneer wij onze hartelijke dank uitspreken voor het bezoek ons gebracht. De voorbij gegane week is een prachtweek geweest. Niemand zal die week ooit vergeten, zeker ook Prinses Juliana niet. Wij danken Prinses Juliana namens al onze lezersvrienden voor Haar bezoek.

Maar ook wensen wij hun dank te zeggen, die door hun bijstand ons, persmensen, hebben geholpen om de reportage zo volledig en goed mogelijk te doen zijn, zodat dit bezoek ook voor later vastgelegd kon worden en hun die niet alles zelf konden bijwonen, een indruk geven van wat geschiedde. In de allereerste plaats danken wij den Heren Van der Laan, Venema, Thijssen en Botterweg voor wat hun machtige handen ons ten bate gedaan hebben, maar ook vooral allen die onder genoemd viertal werken. Van de politie zijde hebben wij deze week louter medewerking ondervonden, zowel van de politie die in de stoet medereed als van die welke op de verschillende punten stond opgesteld. Daar willen wij nog ons compliment aan toevoegen, want naar wij herhaaldelijk konden waarnemen was het verkeer overal uitnemend geregeld en heeft zich geen enkele onregelmatigheid voorgedaan. De goede naam, welke onze politie terecht reeds had, is in de afgelopen week nog bevestigd. Allereerst dus onze oprechte dank aan alle manschappen van de politie.

Vervolgens zeggen wij dank aan de autoriteiten voor ons verleende faciliteiten, zodat eigen verslaggevers de bezoeken aan Aruba en Bonaire konden medemaken. Toen dit helaas voor St. Maarten niet mogelijk bleek was de Heer Elias (die als Aneta-berichtgever, dus niet namens de Curaçaose pers medeging) zo welwillend enkele artikelen te schrijven in de weinig tijd die hem op St. Maarten ter beschikking stond, zodat ook dit historische bezoek vandaag in ons blad beschreven staat. De Heer Elias verzorgde ook uit allerlei gegevens het verslag over het bezoek aan Caracas, doch ditmaal als Aneta-man.

Den Heren van de KLM kwam reeds lof toe uit de mond van Hare Koninklijke Hoogheid. Als steeds werkte de KLM vlug en betrouwbaar. De KLM zorgde dat de Prinses reeds in Miami de plaatselijke kranten kon lezen over de toebereidselen voor Haar bezoek, de KLM zorgde dat Zaterdag ook de Amigoe-verslagen van de afgelopen week op de Bovenwinden verspreid werden. Onze hartelijke dank aan de KLM.

Naar wij bemerkten hebben onze lezers de prenten zeer op prijs gesteld, zodat wij ook den Heren Linker en Capriles, alsmede der studio Luxor dank zeggen voor foto- en clichéwerk.

Onze dank tenslotte aan den Heer Bloch die zijn auto de geheele week ter beschikking van de pers stelde en aan de H-auto's 115 en 31, die op uitnemende wijze overal present wisten te zijn. Onze dank ook aan alle instellingen, die gezorgd hebben voor uitnodigingen en faciliteiten aan de pers en aan allen die zo welwillend geweest zijn, op Curaçao, Aruba en Bonaire, om de vele vaak lastige vragen van de persmensen te beantwoorden.

HET EEUWFEEST VAN SANTO DOMINGO.

De Commissie, welke Curaçao vertegenwoordigd heeft bij het Eeuwfeest van de onafhankelijkheid van Santo Domingo, is Zaterdagmiddag te Willemstad teruggekeerd. Men is opgetogen over de ontvangst.

De commissie heeft alle eerbewijzen gehad en werd o.a. samen met de andere commissie door den President ontvangen.

Namens Curaçao heeft de Commissie een gedenksteen aan het stadsbestuur van Ciudad Trujillo aangeboden. De steen werd geplaatst op een belangrijke plek in het Ramfis Park en is bereids onthuld. Voor Curaçao voerde de Heer Dr. Charles de la Try Ellis het woord. De Heer Enrique de Marchena, Vice Voorzitter van het Stadsbestuur, dankte in een buitengewoon mooie redevoering.

De feesten, die op 23 Februari begonnen, eindigden op 4 Maart. Elke dag was er iets nieuws. Vele publieke gebouwen in de overigens moderne stad, werden opnieuw geopend na te zijn gerestaureerd. Over het algemeen is het een prachtfeest geweest maar afgezien daarvan is ook nu een bezoek aan Santo Domingo de moeite waard.

IN MEMORIAM

Pastoor N. de Groen.

Pastoor de Groen is overleden. Een slepende ziekte heeft dat enorm sterke gestel gesloopt, de reus is gevallen.

Pastoor de Groen werd geboren te Rotterdam op 16 Augustus 1879. hij trad in het noviciaat der Eerwaarde Paters Dominicanen te Huissen op 23 September 1898 legde zijn tijdelijke Gelofte aldaar af op 23 September 1899, zijn Eeuwige Geloften te Zwolle op 23 September 1902; hij werd achtereenvolgens Sub-Diaken, Diaken en Priester gewijd op 15 Augustus 1902, 1904 en 1905; reeds vijf weken na zijn Priesterwijding vertrok hij naar Curaçao en was daar werkzaam tot 1910; daarna werd hij als Pastoor op Saba geplaatst en bleef aldaar tot 1931; toen werd hij pastoor van St. Eustatius, was daarna gedurende enkele maanden werkzaam op Curaçao en was eindelijk van 1935 tot 1943 Pastoor van St. Maarten, vanwaar hij vertrok naar Amerika om herstel te zoeken van zijn ziekte; hij stierf er echter op 24 Februari jl.

Dit is in het kort het leven van Pastoor de Groen.

Op hem is geheel en al van toepassing de definitie, welke Cardinaal Newman geeft van een „Gentleman": „Gentleman is one who never inflicts pain; he carefully avoids all clashing of opinion or collision of feeling, all restraint or suspicion or gloom or resentment, his great concern being to make everyone at home, at ease. He recollects to whom he is speaking, he guards against unreasonable allusions and topics that may irritate; he is seldom prominent in conversation and never wearisome. He never defends himself by a mere retort; he has no ears for slander and gossip, is scrupulous in imputing motives to those who interfere with him and interpretes everything for the best. He is never mean or bitter in his disputes, never takes an unfair advantage, never mistakes personalities or sharp saying for arguments or insinuates evil which he dares not to say out. Nowhere shall we find greater candor, consideration, indulgence. He throws himself into the minds of his opponents; he accounts for their mistakes".

Dit is de „Gentleman" Pastoor de Groen!

Maar hij was ook Priester. De Grote Lacordaire zegt van een Priester, dat hij moet wezen: „Fort comme le diamant et plus tendre qu'une Mère". Dat was Pastoor de Groen eveneens: sterk, zeer sterk, waar het gold principen op het gebied van zijn Godgewijde dienst: door en door Religieus voor zichzelf; recht door zee met betrekking tot de Wetten der Kerk, zonder onderscheid van personen, wie en wat deze ook mochten wezen; altijd echter bedaard en bezadigd in zijn optreden en in het nemen van een besluit; werkelijk „fort comme le diamant"; hij had echter tegelijk een gevoelig hart „plus tendre qu'une Mère". In zijn gewone doen-en-laten zou men soms van hem gezegd hebben: wat een ruwe klant! Als men hem echter beter leerde kennen, zag men al spoedig, dat dat ietwat ruwe alleen diende om zijn goedhartigheid niet bloot te geven.

Hij was aller vriend en ieders raadsman, zowel onder de Katholieken als onder de niet-Katholieken; hiervan zou ik staaltjes kunnen aanhalen; maar hier kan men natuurlijk niet in biezonderheden treden.

Men heeft hem wel eens genoemd „De Nolens van de Bovenwinden" en toen hem dit eens ter ore kwam, was hij er over verstoord; men noemde hem aldus, omdat hij, zoals de grote Priester-Staatsman, Mgr. Nolens, steeds stond boven en buiten alle kleingeestigheden, zich niet bemoeide met eens andermans zaken en toch de raadsman was van iedereen en iedereen ter zijde wilde staan.

De grootste zondaren, de armzaligsten waren steeds zijn grootste vrienden; ontelbaren heeft hij getroost in hun dikwijls zeer zwaar lijden; hij had altijd een opwekkend woord, een godsdienstige uiting (altijd zeer kort!) te zijner beschikking voor iedereen, aan het sterf- of ziekbed was hij een heilige. Een gevoelig hart? Als hij op Saba of St. Eustatius bezoek had van een zijner Confraters, waren de vervelendste ogenblikken voor hem de laatste uren vóór het vertrek van den Confrater; hij wist dan niet hoe en wat te doen om zijn gevoelens te verbergen; op het ogenblik van vertrek, een harde handdruk onder het uiten van een paar onverstaanbare woorden van „tot weerziens" of zoiets, een paar betraande ogen, rechtsomkeert zijn slaapkamer in en de Confrater ging er van door!

Had Pastoor De Groen dan helemaal geen gebreken? Zeker had hij die, zoals iedereen die heeft; maar dat waren, zoals de Fransman het zo kernachtig uitdrukt: „les petits défauts de ses grandes qualités".

In „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 14 December 1943 las ik omtrent zijn vertrek van St. Maarten: ....„nu zijn de Bovenwinden de Bovenwinden niet meer. Pastoor De Groen is de lieveling van de Bovenwinden. Het vertrek van Pastoor De Groen heeft de Bovenwinden hun karakter beroofd."

Dit is volkomen waar. Wat zullen de Bovenwinden, vooral de Katholieken er dan thans onder gedrukt gaan, nu hun Priester, hun raadsman, hun weldoener, hun vriend, niet slechts vertrokken, maar gestorven is ver van hen, in den vreemde, in een hospitaal, waar hij aan een vreselijk pijnlijke ziekte, echter met volledige onderwerping aan Gods Heilige Wil zijn grote, mooie ziel aan God heeft aangeboden om geoordeeld te worden.

Het meest harde in geheel zijn ziekte moet geweest zijn, dunkt mij, dat hij op zijn ziekbed, vooral in zijn laatste ogenblikken, geen een van zijn eigen Confraters rondom zich had, hij die altijd zo hield van zijn Confraters en zo zijn uiterste best deed om hun aangenaam te wezen en hen van dienst te zijn in alles.

Hij heeft mij wel eens verzekerd, dat hij maar het liefste zijn Vagevuur op aarde door zou maken; God schijnt hem dit te hebben toegestaan. Hij ruste in Vrede. Zijn nagedachtenis zal in ere blijven.

St. Eustatius 24-2-44

W. v. T.

GOUVERNEUR NAAR PUERTO RICO.

Zijne Excellentie Dr. Piet A. Kasteel is gisteren uit St. Maarten vertrokken naar Puerto Rico, vanwaar Hij heden in de loop van de dag naar Curaçao zal terugkeren. De rest van het begeleidende gezelschap keerde gistermiddag al terug.

LIJDENSMEDITATIES OP GROOT KWARTIER.

Herinnerd wordt aan de lijdensmeditaties welke gehouden zullen worden door Pater Philipus Offermans O.P. in de kerk O.L.V. van de berg Carmel op Groot Kwartier.

Deze lijdensmeditaties worden iedere Dinsdag om 19.30 uur gedurende de vastentijd gehouden. Het Nederlands Mannenkoor „Laus Deo et Mariae" zal daarna enkele toepasselijke liederen zingen.

VERENIGINGSNIEUWS.

K.S.C. Voetbal: Sithoc — Postkantoor 2—1; Mobilia — Republiek 1—3; Centrum Santa Rosa — Staco 4—1. Neptunes — Tropiaals niet doorgegaan.

Honkbal: Puerto Rico — Venezuela 23—6.

PROF. DR. J.C. DE GROOT.

Hedenmorgen is met bestemming Medellin vertrokken Dr. Jan C. de Groot, tot voor kort leraar aan het St. Thomascollege en de A.M.S. alhier, die benoemd is tot hoogleraar in de klassieke talen aan de staatsuniversiteit te Medellin, Colombia.

Onze zeer hartelijke gelukwens aan een goeden vriend en medewerker met deze mooie benoeming gaat gepaard met een heilwens voor de toekomst. Professor de Groots aanwezigheid in het bevriende Colombia moge de banden nog versterken en zijn leerlingen en vrienden in Willemstad zullen hem niet vergeten.

REQUIEM VOOR WIJLEN PASTOOR DE GROEN.

Aanstaande Donderdag 9 Maart zal Pater Vicarius A. van de Veen Zepenfeldt O.P. om 8.30 uur een Plechtig Requiem zingen voor de zielerust van wijlen Pater de Groen, in leven pastoor van St. Maarten. Dit Plechtige Requiem zal gezongen worden door de Paters Dominicanen zelf in de St. Annakerk, Otrabanda.

HET CARAIBISCHE GEBIED VI.

Verwarde geschilpunten betreffende economie, politiek en ras.

Onrechtvaardigheden in betaling waren niet de enige waarvoor Britse liberalen bang waren, als resultaat van de nieuwe Brits Noordamerikaanse samenwerking in de Bases. Daarmede onontwarbaar verbonden waren ras- en kleurenquaesties. In de liberale pers verschenen grapjes over de Caraïbische inboorlingen, waarvan men zegt dat zij, toen zij met het nieuwe rassenvooroordeel van de Noordamerikanen in aanraking kwamen zeiden: „You can't order me around; I'se a British object". Het Londense weekblad News Review, dat levendig, zij het op kleinere schaal, de Time techniek volgt, schreef in de uitgave van 12 Februari 1942:

— Onder de Britse bestuurders is het suiker en specerijen eiland Jamaica zeker geen paradijs voor Neger-arbeiders; maar er wordt tenminste geen kleur-lijn getrokken. Clubs, bars en hotels zijn zowel toegankelijk voor blanken als voor kleurlingen.

Maar toen Noordamerikaanse Marine strijdkrachten aankwamen om de nieuw opgerichte Noordamerikaanse leen-pacht basis aan de Zuidkust te bezetten, kwamen de bewoners van Jamaica in nauw contact met mensen, die, in delen van hun eigen land, op kleurlingen neerkijken als op onbeholpen vlegels.

Men kan er moeilijk aan twijfelen dat dit in sommige gevallen ellende heeft veroorzaakt; maar zo er al ernstige opschuddingen het gevolg van waren dan heeft men dit kundig verborgen weten te houden.

Britse liberalen hebben beweerd, dat in ten minste één geval de plaatselijke Noordamerikaanse autoriteiten protesteerden, daar een blanke overtreder gearresteerd werd door een zwarte politie agent en voor een gekleurden magistraat werd gebracht. Doch, indien men te dezer zake specifieke feiten zoekt, ontmoet men overal omzichtige en beleefde ontwijkingen. Noordamerikanen, en minst van allen zij die de toestand van nabij kennen, kunnen nauwelijks betwisten — en velen hebben het betuigd — dat hun medelandgenoten, wanneer zij naar Brits West-Indië reizen even vrij zijn van kleurenvooroordeel als de blanken die daar wonen. Zwarte inwoners vrezen onrechtvaardigheid in de gerechtshoven of in het sociale verkeer niet zo erg als in sommige delen van ons eigen land.

Toen Nassau in het Noorden van het Caraïbische Gebied het toneel van zulke ernstige relletjes was dat de Hertog van Windsor zijn dessert aan tafel in het Witte Huis zo te zeggen moest laten staan en haastig moest terugkeren naar het ongemakkelijke gebied waarover hij het bewind voerde was de censuur even moeilijk te doordringen als de omheining rond een honkbal park in een wereldstad. Door kleine kijkgaatjes kreeg men af en toe een glimp te zien van een situatie die door de botsingen tussen kleurlingen en blanken en door wedijver voor gelijke loonschalen verscherpt werd, maar dat was alles.

Inderdaad is de officiële politiek in Washington over arbeids-toestanden, lonen en andere details van het begin van onze koloniale samenwerking met Groot Britannië er een van discreet stilzwijgen. De Departementen van Oorlog en Marine beschouwen het uit militair oogpunt niet raadzaam de juiste feiten bekend te maken. Er is, bij redelijke gedachtengang, iets voor deze houding te zeggen; van vroegere algemene kennis kan worden afgeleid, dat, teneinde vlugge resultaten te bereiken, de loon overeenkomsten in sommige plaatsen hoger moeten zijn dan in andere, en indien de volledige gegevens alom wierden verspreid, zou opontboud in het opbouwen onvermijdelijk zijn, terwijl nieuwe eisen zouden worden gesteld. Maar aan de andere kant is er ook een argument; want zoals de zaken nu staan, volgt het een gerucht op het andere, ongegronde aanklacht volgt op ongedocumenteerde beschuldiging, en, voor de Nazie-propagandist, die ons gaarne zou willen scheiden, vormt het officiële sussen slechts een uitstekende gelegenheid.

Maar over het geheel zou het wijzer zijn de onderzoekende blik te concentreren op vraagstukken die groter zijn en van wijdere omvang. Want, het doet er niet toe hoe belangrijk de symptomen mogen zijn, de ziekte zelf maakt het grootste probleem uit.

Het is echter waard op te merken, dat, wanneer het tot openhartigheid komt, er een klein verschil is tussen Noordamerikaanse autoriteiten en autoriteiten van het Engelse Ministerie van Koloniën.

Toen er in het Lagerhuis op werd aangedrongen mede te delen of het waar was dat Noordamerikanen er op tegen waren dat kleurlingen dezelfde clubs en verfrissingslocalen bezochten en of door de Verenigde Staten geen visa werden gegeven aan goed geschoolde Noordamerikaanse Negers die op de bases wilden werken, antwoordde de Onder-Secretaris voor Koloniën, dat deze rapporten waren onderzocht en dat hij ze „absoluut onwaar" moest noemen. Maar hij kon er niet toe worden gebracht biezonderheden te geven.

Niettegenstaande zijn verzekering zullen zij die de gezichtspunten en gewoonten van zekere Noordamerikanen kennen als zij met kleurlingen in aanraking komen, nauwelijks verwachten dat in elk geval waarin onze troepen en arbeiders tezamen werken met Neger-mede-bewoners zij zo eenvoudig zullen reageren als de zwarte of blanke Creolen, beschreven in een ballade-achtig gedicht door den Cubaansen dichter, den Mulat Nicolás Guillén:

Een rood-witte soldaat,
En een soldaat dof zwart,
Gaan, doordrenkt van zon,
Moeizaam voort over denzelfden weg.

Maar het feit dat zulke besprekingen openlijk plaats hebben in het Britse Parlement toont aan dat degenen die Caraïbische vraagstukken besturderen, niet verwachten dat alle paden waarover de Engels-Noordamerikaanse Commissie moet gaan, bestrooid zullen zijn met rozen. Meer dan eens door sommigen juichend en door anderen treurig, is in Londense politieke kringen de opmerking gemaakt, dat de bases de Westindische koloniën meer en meer van Engeland af en naar Washington toe zouden keren.

Creech Jones, Lid van het Parlement, een dapper vechter in de Kamer vóór de inboorlingen, heeft in de vergadering gezegd dat als Noordamerikaanse invloed sterker wordt, Britse souvereiniteit zal moeten wijken. Al heeft de Commissie, die sindsdien werd ingesteld, deze mogelijkheid onmogelijk gemaakt, dan heeft zij toch niet in het minst de Noordamerikaanse verantwoordelijkheid verminderd er op toe te zien dat onze nationale invloed op een rechtstreekse manier wordt aangewend en dat wij voorbeelden stellen voor vrijheid en niet in naburige landen het kwaad doen waarvan wij ons moederland proberen te bevrijden.

Politieke democratie, evenals economische veiligheid en vrijdom van rassenvooroordeel is een vraagstuk dat niet zal verdwijnen. Niet de minst bittere beschuldiging door de Britten tegen hun eigen Westindische regering geuit is, dat zij democratische practijken ontmoedigd. In St. Kitts, die suikerklont van dwingelandij, om een voorbeeld te noemen en in Nevis, staan slechts 4,3% van de 38.000 op de kiezerslijst. Wanneer kiezers stemmen, staan zij voor het feit, dat de meeste „vertegenwoordigers" door de autoriteiten zijn benoemd in plaats van democratisch gekozen. Om kiezer te zijn moet men bezittingen hebben ter waarde van £ 500.—, een fortuin in zulke arme landen. Op St. Lucia zijn de voorwaarden betreffende bezittingen hetzelfde en hier staan slechts 2,2% van de bevolking op de kiezerslijst. In de hiervoorgenoemde streken kan men in plaats van het bezittingsonderscheid, onderscheid maken tussen de bedragen betaald als belasting op onroerend goed, waarbij een belasting van 10 shilling voldoende is. In Barbados kan niemand onder welke omstandigheid ook stemmen die huisbediende is of een ander „dienstbaar baantje" heeft, tenzij zij eigendommen hebben. In de zogenaamde vertegenwoordigende lichamen in verschillende Westindische koloniën spreken de cijfers duidelijk van een anti-democratische regering.

In Jamaica worden 16 leden van de Raad benoemd door de Autoriteiten en 16 gekozen. In Trinidad is de verhouding 19 tot 17. In Antigua is het 6 tot 5. In St. Lucia is het 7 tot 5. Het percentage van de bevolking dat stemt in Jamaica is 5.29; in Trinidad 5.55; in Antigua 3.

Lord Moyne, die in 1938 voorzitter van de Westindische Koninklijke Commissie van Informatie was, ontwierp een nieuwe en ongetwijfeld meer democratische regering voor Jamaica, die in Januari 1942 door Gouverneur Richards aan de kolonie werd voorgelegd.

Het onderscheid in bezittingen voor het kiezen werd afgeschaft. Groter wordende deelneming in de regering werd gewaarborgd door een wetgevend lichaam, bestaande uit één kamer. Ofschoon enige leden door den Gouverneur zouden worden benoemd, zou het merendeel door het volk worden gekozen. Maar het plan bevredigde de meer democratisch aangelegde groepen van de bevolking, in het bizonder de vakvereenigingen, niet, omdat het recht van veto nog, onveranderd, berustte waar het steeds was geweest, bij den Gouverneur. Engelse verdedigers van het voorgestelde plan wezen er op, dat de bewonderde President Roosevelt ook zo'n recht van veto had; maar tegenstanders herinnerden hen er aan dat het veto van den President kon worden vernietigd, en, dat, terwijl de President wordt gekozen, de Gouverneur door de Kroon wordt benoemd.

Tot voor kort bleef het geschil hetzelfde — een impasse. Dat nog een poging gedaan zou worden in 1943 om het regerings probleem niet alleen in Jamaica maar ook in andere delen van Brits West-Indië op te lossen, werd aangeduid door rapporten van Londen in nieuwsbladen in Jamaica, en door de haastige vlucht van hoge ambtenaren van Jamaica, nadat nieuwe arbeidsmoeilijkheden waren uitgebroken in December 1942.

Het is een van de over-vereenvoudigingen van buitenstaande kapitaal belangen en van radicale Britse Imperialisten van de oude school, om de arbeids onlusten in Jamaica uit te leggen op gronden van onverantwoordelijke arbeids leiding, onredelijke eisen en onenigheid in de verenigingen. Ongelukkigerwijs zijn er tijden geweest waarin de leiders van zekere vak-verenigingen vast besloten schenen de beschuldiging van machtsrivaliteit tussen vakvereenigingen onderling te rechtvaardigen. Maar in de grond moeten de oorzaken gevonden worden in langdurige economische druk, verergerd door de bizondere problemen veroorzaakt door de oorlog.

Gedeeltelijk zijn de economische moeilijkheden van het eiland, typisch in dit opzicht ook voor andere Caraïbische gebiedsdelen, te wijten geweest aan gebrek aan voorbereiding — afwezigheid van juist dat vooruitzien en die samenwerking, welke een succesrijke Engels-Noordamerikaanse Caraïbische Commissie in de toekomst misschien kan brengen.

De oorlog was nog niet lang aan de gang of Jamaica had gebrek aan rundvlees, waarvan de aanvoer werd gestopt door gebrek aan scheepsruimte en dat sinds lang van overzee moest worden ingevoerd ondanks de rijke oogsten aan [illegible], voortgebracht door een uitzonderlijk vruchtbare bodem. Aan het einde van 1941 rapporteerden de couranten in Kingston toenemende verzoeken om hulp, niettegenstaande er meer werk was door de marine basis van de Verenigde Staten en het recruteren van Jamaicaanse arbeiders voor werk aan het Panama-kanaal. „Vier-vijfde van de Bananenoogst van Jamaica", legde een Londens rapport uit, „werd hier geconsumeerd zodat, toen het voor ons onmogelijk werd voort te gaan bananen in te voeren Jamaica in een wanhopige toestand kwam". Men hoefde dat niet aan Londense autoriteiten te vertellen; maar toen zij een overeenkomst maakten voor 12.000.000 trossen voor 1941 en 1942 was de prijs slechts 3 shilling in plaats van de gewone vier en een halve shilling. Door de slechte toestand van het eiland echter begon de Britse regering de politiek om de oogst te subsidiëren door alles te kopen tegen ongeveer drie shilling per bos, en dan de bananen wederom aan de bevolking terug te verkopen voor ongeveer $^{1}/_{10}$ van de koopprijs.

In deze verscherpte toestand deelde Jamaica's arbeidersleider N.N. Nethersole mede, op een grote arbeiderssamenkomst, dat een van de resultaten van Engelands handelspolitiek was geweest dat „de kosten van levensonderhoud in Jamaica hoger waren geworden dan in Engeland, ofschoon Jamaica 4.000 mijlen van het conflict verwijderd is en Engeland het werkelijke oorlogstoneel is".

Journalistiek Leven in Curaçao.

3.

1939.

17. **La Voz di Aruba**, katholiek weekblaadje in het Nederlands, Spaans, maar bijna uitsluitend Papiament. Redacteur Jacobo A. Hernandez (nr. 10 en 28). Begon in Juni 1939, ging in 1940 failliet. Gedrukt bij N.V. Arubase Drukkerij en Uitgeverij.

18. **El Deporte**, weekblad in het Spaans en Papiament. Gewijd aan de sport. Redacteuren C. R. M. Booi en C. R Lacle 1939—1940

1940.

19. **Rimboeflitsen**, maandblad, orgaan van de St. Paulusgroep der R.K. Padvinderij Aruba. Gestencild clubblaadje. Geen redactie of adres bekend. Ook onbekend of het nog verschijnt. Eerste nummer November (?) 1940.

20. **La Verdad**, weekblad, „semanario independiente pa defende y cultiva progreso di Aruba y su pueblo". Redacteur-uitgever G. A. Kuiperi. In het Nederlands, Spaans, Papiament en Engels. Begonnen door Kuiperi toen hij El Despertador (nr. 13) verliet. Wilde met dat blad concurreren in berichtgeving en beschouwingen. Begonnen 1940, gestaakt September 1943. Gustaaf A. Kuiperi's vader was uit Europees Nederland; hij zelf is Arubaan. Na stopzetting van zijn blad verliet hij Aruba en ging naar Cuba.

21. **ARUBA ESSO NEWS**, „published by the Lago Oil & Transport Company Ltd." te San Nicolas, Aruba. Bedoeld als band tussen het personeel van de Lago oliemaatschappij. Artikelen hebben daarop betrekking. Engels en Papiament. Redacteur Bob Schlageter (dezelfde van nr. 7). Eerste nummer December 1940, vervolgens 's Vrijdags om de drie weken. Gedrukt op Curaçao bij „De Curaçaosche Courant" (Pieter Carel Gorsira).

Kort geleden begon de Curaçaose Oliemaatschappij eenzelfde soort uitgave De Passaat (Curaçao nr. 155).

22. **Gevaar en Bescherming**, maandblad, officieel orgaan van de Arubaanse Vereniging voor Luchtbescherming, Oranjestad, Aruba. Redacteuren Dr. Adriaan F. Dussenbroek en Jhr. Willem de Brauw. Er verschenen slechts 3 nummers (de vereniging van welke het uitging, ging eveneens ter ziele), nl. in Mei, Juni en Juni 1940. Stukken in het Nederlands, Papiament en Engels. Gedrukt bij General Printing Comp. Zie onder Curaçao nr. 132.

23. **TIVOLI-GAZET**, weekblad orgaan van de Aruba Tivoli-club. In het Nederlands, Engels en Spaans. Geredigeerd door een commissie. Gestencild.

24. **Op de Uitkijk**, gestencild maandblad van de St. Franciscusgroep der R.K. Padvinders op Aruba. Nog in 1940 hield het op te verschijnen. Het was geheel in het Nederlands (zie nr. 19).

1941.

25. **Aruba Commercial**, „first business magazine, it is going to be a monthly magazine for the purpose of promoting commercial, industrial and civic interest of the island of Aruba (blz. 1).

Op blz. 10 wordt gezegd, dat het blad de Arubaanse kooplieden zal gaan registreren en dat exemplaren van het blad „are being sent to the chambers of commerce all about the American countries". Slechts één nummer verschenen: October 1941. Uitgave van Aruba Business Men Association, die ook practisch ter ziele is.

26. **CARIBE SPORTBLAD**, weekblad van de Sportclub Caribe. In het Nederlands en Engels. Redacteur Jhr. Willem de Brauw. Eerste nummer December 1941, verschijnt nog.

27. **THE ARROW**, weekblad van de Aruba Rotary Club, in het Engels. Redacteur Juan E. Irausquin. Begindatum onbekend.

1942.

28. **La Esfera**, katholiek weekblaadje in het Nederlands, Spaans en Papiament. Redacteur Jacobo A. Hernandez (nrs. 10, 17). Uitgegeven door Juan Enrique Croes en C. L. Juliao e.a. Vooral ook plaatselijke berichtgeving. Begonnen en gestaakt in 1942.

29. **El Regulador**, orgaan van Jan Hendrik Albert Eman (Sjon Henny, Statenlid sedert 1942). Politiek en propaganda. Het blad was bedoeld als weekblad, maar verscheen slechts éénmaal in December 1942 (Amigoe van 8 December 1942).

30. **DE LASSO**, katholiek maandblad voor de jeugd, uitgegeven door Huize de la Salle („Frères des écoles chrétiennes") te Oranjestad. Eerste nummer September 1942. Het blad wordt in het Nederlands gesteld en wordt steeds beter. Drukkerij N.V. Arubase Drukkerij en Uitgeverij. Zie Amigoe di Curaçao van 2 October 1942.

31. **MAANDBLAADJE der Protestantse Gemeente van Aruba**. Gestencild maandblaadje met buitenop een pentekening van het aardige kerkgebouw. Redacteur Ds. Gerard Engelbert Alers (nr. 11). Nederlands en Papiament. Eerste nummer November 1942.

1943.

32. **CATHOLIC NEWS BULLETIN**, religious newspaper for the West Indies, published by St. Theresia's Parish San Nicolas, Aruba. Verschijnt de 9e en 23e van elke maand. Redacteur Pater Michael Holterman O.P., pastoor van genoemde parochie. Het eerste nummer verscheen in Juni 1943. Opgericht in verband met de vele uitsluitend Engels sprekenden op Aruba. Geheel in het Engels. Drukkerij La Esfera, Oranjestad, Amigoe di Curaçao van 10 Juni 1943.

BONAIRE

Geen enkel blad van het gebiedsdeel Bonaire bekend.

Wordt vervolgd.